

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 472/2015
03.06.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.К., због кривичног дела тешког дела против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката И.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу 6К бр.778/11 од 28.10.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1040/14 од 04.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 03. јуна 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.К. – адвоката И.Р., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу 6К бр.778/11 од 28.10.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1040/14 од 04.02.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу 6К бр.778//11 од 28.10.2013. године, окривљени Б.К. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешког дела против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Истовремено је одређено да ће се казна затвора на коју је окривљени осуђен извршити у просторијама у којима окривљени станује, са применом мера електронског надзора.

Истом пресудом, на основу члана 86. у вези са чланом 297. став 5. КЗ, према окривљеном је изречена и мера безбедности забране управљања возилима "Ц" категорије у трајању од 10 месеци од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере.

Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 3.000,00 динара, те да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 95.125,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1040/14 од 04.02.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Б.К., а пресуда Основног суда у Шапцу 6К бр.778/11 од 28.10.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Б.К., адвокат И.Р., због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП (коју је погрешно означио као повреду из члана 439. став 1. тачка 2. ЗКП), са предлогом да се побијане пресуде преиначе тако што ће Врховни касациони суд окривљеног Б.К. ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. КЗ.

Испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. ЗКП, Врховни касациони суд је оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Б.К., као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, указујући да је у погледу кривичног дела примењен закон који се не може применити, при чему само формално означава ову повреду, због које је подношење захтева дозвољено, међутим не конкретизује у чему се ова повреда састоји, док суштински, у образложењу захтева, указује на погрешну оцену изведених доказа, а посебно налаза и мишљења судског вештака саобраћајне струке, указујући да до саобраћајне незгоде није дошло због пропуста окривљеног да у смислу члана 42. став 1. ЗОБС-а брзину свога возила прилагоди стању и особинама пута, како то погрешно закључује првостепени суд, већ да је до предметне саобраћајне незгоде дошло услед несналажења окривљеног након пуцања хидрауличне инсталације, односно у ситуацији тзв. принудне саобраћајне акције, те да стога окривљени није ни извршио предметно кривично дело због којег је оглашен кривим.

Из изнетих навода, дакле, произилази да се нижестепене пресуде суштински побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које подношење захтева дозвољено, док се суштински указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.